

ХРИСТО СМИРЕНСКИ В ТИХИ УТРИНИ

chitanka.info

В ТИХИ УТРИНИ^[0]

*В тихи утрини в полето виждала си ти, нали,
като плачуци девици, сини есенни мъгли.
Те витаят, те ридаят между голите брези
и поръсват, и разпръсват ситни маргарни сълзи.*

*И над някой храст самотен, дето сетните листа
есента целува хладно с бледокървави уста,
спрат случайни и незнайни тези плачуци деца
и обкичват, и обличат храста с бисерни зрънца.*

*А листата помразени тръпнат в странната шега,
тях целуват цветовете на небесната дъга,
сякаш мина тук царкиня, угнетена от печал,
и забрави, изостави накит с бисер и корал.*

*Но докоснеш ли случайно празника на някой лист,
бърже есента прекъсва многоцветний си каприз.
Блясък, краски, нежност, ласки... всичко пръсне се
завчас,
пак самотен и сиротен стене оголелий храст...*

*В тихи утрини сапфирни над самотните сърца
ръсиш ти капризно щедра многоцветните зрънца.
Мигом сетне незаметно разпиляват без тъга
свойта цветна, мимолетна и безмилостна шега.*

[0] *Публикация:* Непечатано приживе на поета стихотворение. Първите две строфи са печатани в „Звънар“, г. I, бр. 5, 1924 под заглавие „Миражи“, със следната бележка: „Недовършено стихотворение“.

Последните три строфи се публикуват за пръв път тук (в том 4 на „Събрани съчинения“, 1979 — Бел.кор.ел.изд.). Печата се по ръкопис, който се съхранява в музей „Хр. Смирненски“ (инв. №55).

Варианти на първите две строфи в „Звънар“: Ст. 6: мълком есента целува с хладни, кървави уста. Ст. 8: и обкичат, и обличат храста в бисерни зрънца. — Бел. Веска Иванова. Събрани съчинения, том 4. Български писател, 1979. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.